

สาระ: : ลูกๆ ที่แสนหวาน ทำให้ธรรมชาติของลูกง่ายดายเหมือนของพ่อ ลูกไม่ควรจะมีความหึงหวงใดๆ ให้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยความรู้ ไม่ใช่ความหึงหวง

คำถาม: ลูกบางคนมีนิสัยเหมือนเด็กยิ่งกว่าเด็กทารกเมื่อทำงานรับใช้อย่างไร?

คำตอบ: ลูกบางคนเฝ้าแต่ทำงานรับใช้และถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้คน แต่พวกเขาไม่จดจำพ่อ พวกเขาพูดว่า บาบานั้นลืมหืมที่จดจำท่าน ดังนั้นบาบาจึงเรียกพวกเขาว่ามีความเป็นเด็กมากกว่าเด็กทารกเพราะโดยทั่วไปแล้วลูกๆจะไม่ลืมหืมพ่อของเขา เหตุใดลูกจึงลืมหืมผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าหญิงและเจ้าชาย? หากลูกลืมหืมพ่อ ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกได้อย่างไร ในขณะที่ทำงานด้วยมือของลูกจงเฝ้าแต่จดจำพ่อ

โอมซานติ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ขึ้นอยู่กับลูกๆ ลูกๆรู้ว่าพ่ออยู่ในร่างกายที่ธรรมดา และเป็นร่างที่แก่ด้วยเช่นกัน ที่นั่นแม้ว่าพวกเขาจะแก่ลง พวกเขาก็ดังอยู่อย่างมีความสุข เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นเด็กอีกครั้ง ผู้ที่รู้ด้วยเช่นกันและมีความสุขที่รู้ว่าท่านกำลังจะกลายเป็นอะไร กิจกรรมก็จะกลายเป็นเหมือนกับกิจกรรมของเด็กและผู้นั้นก็คงอยู่อย่างง่ายดายเหมือนเด็ก ไม่มีความหึงหวงใดๆ สติปัญญานั้นเต็มไปด้วยความรู้ สติปัญญาของบราห์มาบาบาเป็นเช่นไร สติปัญญาของลูกก็ควรจะเป็นเช่นเดียวกัน บาบามาเพื่อสอนพวกเราและพวกเราที่จะกลายเป็นเช่นนี้ ดังนั้นลูกๆควรจะมีสุขอยู่ภายในของการสร้างของลูกและแล้วกลายเป็นเช่นนั้น พวกเรากำลังศึกษาราชโยคะ ไม่ว่าลูกจะเป็นเด็กเล็กๆ หรือเป็นผู้ที่แก่ชรา ลูกทั้งหมดจะสร้างของลูก การศึกษานั้นเป็นเช่นเดียวกันสำหรับทุกคน ผู้ที่พูดว่า: พ่อที่กำลังศึกษาราชโยคะเช่นกัน และแล้วพ่อก็จะไปและกลายเป็นเจ้าชาย ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกกำลังศึกษาเพื่อที่จะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง และแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก สติปัญญาของลูกมีศรัทธาว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายจากขอลาน โลกของขอลานนี้กำลังจะจบสิ้นลง ลูกๆ ควรจะคงอยู่อย่างมีความสุขมาก บาบามาให้ลูกๆ ทัดเทียมกับท่าน ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้กำลังจะกลายเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิง เป็นบาบาที่พูดว่า: พ่อต้องการที่จะกลายเป็นเช่นนั้น พ่อกำลังศึกษาการศึกษานี้เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น นี่คือการราชาโยคะ ลูกๆ พูดด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง พ่อพูดว่า: สิ่งนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง ขอให้มุกุหลาบในปากของลูก (ขอให้สิ่งนี้เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ) นี่คือการสอบสำหรับการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ความรู้ที่ง่ายดายมาก จดจำพ่อและมรดกในอนาคต การจดจำรำลึกถึงนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ด้วยการอยู่ในการจดจำรำลึกถึงนี้ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก มีตัวอย่างที่ชั้นยาซีให้ไว้ ใครบางคนได้รับการบอกให้พูดซ้ำๆกับตนเอง: ฉันเป็นวัว ฉันเป็นวัว และแล้วเขาก็เชื่ออย่างแท้จริงว่าตนเองกำลังจะเป็นเช่นนั้น สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไร้ประโยชน์ ที่นี้เป็นเรื่องของศาสนา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: ความรู้ที่ง่ายดายมาก แต่ต้องมีความเพียรพยายามในการจดจำรำลึกถึง บาบามักจะพูดบ่อยๆว่า: ลูกเป็นเด็กทารก แล้วลูกก็พร่ำบ่นและถามว่า: ฉันเป็นเด็กทารกจริงๆหรือ? บาบามาพูดว่า: ใช่ ลูกเป็นเด็กทารก แม้ว่าลูกจะมีความรู้ที่ดีมากและทำงานรับใช้ได้ดีมากที่นัทรศาสตร์ทั้งวันทั้งคืน อย่างไรก็ตามพ่อก็จะบอกว่า ลูกเป็นเด็กทารก พ่อพูดว่า: แม้แต่บราห์มานี้ก็เป็นเด็กทารก บาบามาพูดว่า: ลูกยิ่งใหญ่กว่าพ่อ ผู้ที่มีความรับผิดชอบมากมาย ผู้ที่มีความรับผิดชอบมากมายมีหลายสิ่งที่ต้องคิดถึง บาบามาได้รับข่าวมากมาย เหตุใดเองท่านจึงตื่นแต่เช้าตรู่และพยายามที่จะอยู่ในการจดจำรำลึกถึง จะต้องได้รับมรดกจากผู้เดียวนั้น ดังนั้นจดจำพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกทุกคนฟังทุกวัน: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกอ่อนแอมากในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำรำลึกถึง ลูกอาจจะดีมากในความรู้ แต่ลูกแต่ละคนต้องถามหัวใจตนเองว่าลูกอยู่ในการจดจำรำลึกถึงบาบาเป็นเวลานานแค่ไหน โอเค ลูกอาจมีงานยุ่งตลอดทั้งวัน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงลูกสามารถอยู่ในการจดจำรำลึกถึงในขณะที่กำลังทำงานของลูก มีคำพูดที่ว่า: “ให้มือของลูกทำงานไปและให้หัวใจของลูกอยู่ในการจดจำรำลึกถึง” สิ่งนี้หมายถึงสติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงกับที่นั่น เช่นที่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขานั่งลงเพื่อกราบไหว้บูชา สติปัญญาของพวกเขาก็ถูกดูดซับด้วยงานของเขาเหล่านั้น หรือหากสามของหญิงใดนั้นอยู่ต่างแดน สติปัญญาของเธอก็จะไปที่นั่น เพราะเธอมีสายใยที่ยิ่งใหญ่กับที่นั่น ดังนั้นแม้ว่าลูกอาจจะกำลังทำงานรับใช้อย่างดีมาก บาบายังคงพูดว่าลูกมีสติปัญญาของเด็กทารก ลูกหลายคนก็เขียนว่า: ฉันลืมหืมจดจำบาบา โอ้! แม้แต่เด็กทารกก็ไม่ลืมหืมพ่อของเขา! ลูกมีความเป็นเด็กมากกว่าเด็กทารก พ่อที่ทำให้ลูกเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงคือพ่อ,ครูและกูรูของลูก แต่ลูกก็ยังลืมหืมท่าน! บาบามาเพียงแค่นี้ให้คำแนะนำแก่ลูกๆที่สงบนิ่งที่ชาร์ทที่สมบูรณ์ของเขาแก่ท่านเท่านั้น ลูกๆควรจะเขียนถึงพ่อว่าลูกจะจดจำท่านอย่างไรและลูกจดจำท่านเมื่อไหร่ แล้วพ่อ

ก็สามารถแนะนำลูกได้ ขึ้นอยู่กับประเภทของงานที่ลูกทำ บาบาสสามารถเข้าใจได้ว่าลูกมีเวลาว่างมากแค่ไหนในการจดจำ
ระลึกถึง ผู้ที่รับราชการก็มีเวลามาก ทันทึที่ปริมาณงานเบาขึ้นเล็กน้อย ลูกก็สามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ ในขณะที่กำลัง
เดินและกำลังเคลื่อนไหวไปมาขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อ บาบาใช้เวลาแก่ลูก โอเค เข้านอนในเวลาสามทุ่ม และตื่นใน
เวลาตีสองหรือตีสามในตอนเช้าและจดจำบาบา มาและนั่งที่นี้ บาบาไม่ต้องการให้ลูกสร้างนิสัยของการเพียงแค่นั่งลงเพื่อ
การจดจำระลึกถึงเท่านั้น เพราะลูกสามารถที่จะมีการจดจำระลึกถึงในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมาด้วยเช่นกัน
ลูกมีเวลามากมายที่นี้ ก่อนหน้านี้ลูกเคยขึ้นไปบนภูเขาและนั่งในสันโดษ ลูกต้องจดจำพ่ออย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้ว
บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้อย่างไร หากลูกไม่สามารถจดจำพ่อ ลูกก็มีความเป็นเด็กยิ่งกว่าเด็กทารก ทุกสิ่งขึ้น
อยู่กับการจดจำระลึกถึง ความเพียรพยายามนั้นอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ความรู้นั้นง่ายดายมาก ลูกรู้
ว่าเพียงผู้ที่มาเมื่อวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมาและเข้าใจความรู้ใหม่อีกครั้ง ลูกยังคงได้รับคำแนะนำอย่างต่อเนื่อง ความเพียร
พยายามเดียวที่ลูกต้องทำคือทำอย่างไรที่จะกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธาน ไม่มีวิธีอื่นที่จะทำสิ่งนี้นอกจากการ
จดจำรำลึกถึงพ่อ ลูกสามารถบอกบาบา บาบา เพราะนี่คือธุรกิจของนั่น หรือเพราะงานนี้ฉันจึงไม่สามารถจดจำท่านได้ บา
บาก็จะแนะนำลูกในทันที: อย่าทำสิ่งนั้นแต่ทำสิ่งนี้ ทุกสิ่งของลูกขึ้นอยู่กับารจดจำรำลึกถึง ลูกที่ดีๆ มากมายก็ให้ความรู้
อย่างดีมากและพวกเขาทำให้ทุกคนมีความสุข แต่พวกเขาไม่มีโยคะ แม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องจดจำพ่อ พวกเขา
ก็มีความใส่ใจอยู่ภายในที่จะอยู่ในการจดจำรำลึกถึง ควรจะมีความสุขอยู่ภายในว่าบาบากำลังทำให้ลูกเป็นเจ้าชายและ
เจ้าหญิงในอนาคต ตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำรำลึกถึงพ่อ และหากลูกเหนื่อยล้าลูกก็สามารถที่จะนอนลงและจดจำ
บาบา พ่อได้แสดงวิธีการมากมายให้แก่ลูก หากลูกไม่สามารถจดจำบาบาในขณะที่กำลังเดินเห็นและเคลื่อนไหวไปมา บา
บาก็จะพูดว่า: โอเค นั่งสำหรับการจดจำระลึกถึงพิเศษในเวลากลางคืน เพื่อที่อย่างน้อยที่สุดลูกก็สามารถสะสมบางสิ่งได้
อย่างไรก็ตามการบีบบังคับตนเองให้นั่งลงที่ใดที่หนึ่งเพื่อจะมีการฝึกจิตนั้นก็กลายเป็นเหมือนกับหฐโยคะ หนทางของลูก
คือหนทางที่ง่ายดาย ในขณะที่กำลังรับประทานอาหารของลูก จดจำพ่อ บาบากำลังทำให้พวกเรากลายเป็นนายของโลก
เฝ้าแต่พูดกับตนเองเรื่อยๆว่า: ฉันกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้นด้วยการศึกษาให้ ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาของลูก
ลูกมีไม่กี่วิชา บาบาอธิบายน้อยมาก หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดแล้วถามบาบา พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายเหล่านี้
ทำขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า การพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายหมายถึงการพิจารณาว่าตนเองเป็นผีแห่งวัตถุธาตุทั้งห้า นี่
คือโลกที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจและนั่นคือโลกที่สูงส่ง ที่นี้ทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่มีใครรู้ว่าตัวเขาเองเป็นดวงวิญญาณ มีผิด
และถูกเสมอ การเข้าใจว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายคือความเข้าใจที่ถูกต้อง การพิจารณาว่าตนเองเป็น
ร่างกายที่สูญสลายเป็นความเข้าใจที่ผิด มีความหยิ่งยโสที่ยิ่งใหญ่ของร่างกายอย่างมาก เวลานี้พ่อพูดว่า: ลืมร่างกายของ
ลูก! กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูก
พบว่า เป็นสิ่งที่ง่ายดายมากเพราะลูกใช้ 84 ชาติเกิด ลูกต้องเขียนอย่างถูกต้องว่าเหล่าเทพแห่งสุริยวงศใช้ 84 ชาติเกิด
ลูกๆเฝ้าแต่ศึกษาเล่าเรียนและการแก้ไขก็จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน การศึกษาทางโลกก็ต่างลำดับกันไปด้วย หากลูก
ศึกษาน้อยกว่าลูกจะได้รับเงินเดือนที่น้อยกว่า เวลานี้ลูกมาหาบาบาเพื่อรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะเพื่อที่
จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ดินแดนแห่งความตายนี้กำลังจะถูกทำลาย เวลานี้พวกเราต้องไปสู่ดินแดนแห่ง
ความเป็นอมตะ ลูกๆ ควรจะใส่ใจว่าจะกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธานบริสุทธิ์จากโมบริสุทธิ์อย่างไร? พ่อผู้ชำระ
ให้บริสุทธิ์ได้แสดงวิธีการเดียวกันแก่ลูกๆ ทุกคน ท่านเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อและเขียนบันทึกขารทของลูกและลูกจะคง
อยู่อย่างมีความสุขมาก เวลานี้ลูกมีความรู้ในขณะที่โลกอยู่ในความมืดสนิท เวลานี้ลูกกำลังได้รับการรู้แจ้ง ลูกกำลังจะ
กลายเป็นตรีเนตรและตริกาลดาร์ชิ มีผู้คนมากมายพูดว่า: พวกเขาสามารถได้รับความรู้เดียวกันนี้ทุกหนแห่งและไม่มีสิ่ง
ใดใหม่ โอ้! แต่ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้นี้และแม้ว่าพวกเขาจะได้รับความรู้ใหม่ที่ใดอื่น พวกเขาก็ไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวกับ
ความรู้นั้น มีใครบ้างไหมที่ทำความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากคนธรรมดาเป็นนารายณ์? ไม่มีเลย! พ่อบอกลูกๆว่า เวลา
เข้าตุนั้นดีมาก ลูกจะมีความสุขอย่างมากเพราะทุกสรรพสิ่งมีความสงบและบรรยากาศที่ดีมาก บรรยากาศที่เลวร้าย
ที่สุดคือตั้งแต่เวลาที่ทุ่มถึงเที่ยงคืน เหตุนี้เองช่วงเวลาเช้าวันจึงดีมาก เข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นตีสองหรือตีสาม นั่งอย่าง
สบายและสนทนากับบาบา จดจำประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ชีพบาบาพูดว่า: พ่อมีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง
พ่อกลายเป็นครูและสอนลูก ลูกดวงวิญญาณเฝ้าแต่จดจำพ่อ โยคะโบราณของบาร์ตันนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก ลูกต้องเขียน
ด้วยว่าลูกมีโยคะกับผู้ใด? เป็นโยคะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือเป็นการจดจำระลึกถึง ลูกๆ รู้ว่าลูกคือ
ผู้ที่รอบด้าน ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เพียงผู้ที่เป็นของสกุลบราห์มินเท่านั้นที่จะมาที่นี้ พวกเราคือบราห์มินและเวลานี้เรา
กำลังจะกลายเป็นเทพ สรัสวตีคือลูกสาวของพ่อบราห์มาเช่นเดียวกัน พ่อ(บราห์มา)นั้นก็แก่ชรา แต่พ่อนั้นก็มีความสุขมาก
ที่เวลานี้พ่อ(บราห์มา)กำลังจะจากร่างนี้และไปรับชาติเกิดเป็นราชา เวลานี้พ่อ(บราห์มา)กำลังศึกษาเล่าเรียนและจะมีชื่อน

ทองในปากของพ่อ นี่คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกทุกคน เหตุใดลูกจึงไม่มีความสุข? ไม่ว่าคนอื่นจะพูดอะไร ทำไมความสุขของลูกจึงหายไป? หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากคนธรรมดาได้อย่างไร? ลูกต้องกลับมาสูงส่งใช่ไหม? แสดงให้เห็นว่าลูกสามารถทำความเพียรพยายามเช่นนั้น ทำไมลูกต้องสับสน? ทำไมลูกถึงรู้สึกท้อแท้ใจที่ลูกพูดว่าไม่ใช่ทุกคนจะได้เป็นราชา? ช่วงเวลาที่ลูกคิดว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นราชา ลูกก็สับสน เมื่อพวกเขาศึกษาในวิทยาลัยเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายหรือวิศวกร พวกเขาไม่ได้พูดว่าไม่ใช่ทุกคนจะเป็นนักกฎหมาย หากพวกเขาไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาจะสับสน ลูกประจำทั้งหมดอยู่ที่ 16,108 ใครจะมาก่อน? นั่นก็ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของลูก ลูกแต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามมากกว่าคนถัดไป เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าลูกต้องออกจากร่างเก่าของลูกและกลับบ้าน หากลูกจดจำได้มากเท่านี้ความเพียรพยายามของลูกก็จะเข้มข้นขึ้น ควรที่จะอยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่า ผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตสำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว วันนี้มีผู้คนหลายพันล้านคนในโลกและจะมีเพียงลูกๆเพียง 900,000 ดวงวิญญาณเท่านั้นที่นั่น นี่เป็นเพียงการประมาณ จะมีอีกมากมายแค่ไหนในยุคทอง? เพราะอาณาจักรที่กำลังมีการก่อตั้งจะต้องมีปวงประชาเช่นกัน สติปัญญากล่าวว่า: ในยุคทองต้นไม้มีขนาดเล็กมาก เป็นต้นไม้ที่สวยงามมาก ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี ทั้งวงจรรยังคงหมุนอยู่ในสติปัญญาของลูกต่อไป หากลูกเฝ้าแต่หมุนวงจรถลอดเวลา นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก อาการไที่เกิดขึ้นคือความทุกข์ทรมานของกรรมเพราะนี่คือรองเท้าเก่า ฉะนั้นจะไม่ได้รับรองเท้าใหม่ที่นี่ ชีพบาบาพูดว่า: พ่อไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิดใหม่และพ่อก็ไม่ได้เข้าไปในกรรม พ่อเข้าไปในร่างเก่าที่ธรรมดา เวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณของลูก และลูกต้องไปอยู่เหนือเสียงผู้ดินแดนแห่งความสงบ เช่นที่กลางวันสิ้นสุดลงและเปลี่ยนเป็นกลางคืน และกลางคืนก็สิ้นสุดลงและเปลี่ยนเป็นกลางวัน ในทำนองเดียวกัน โลกเก่านี้จะถูกทำลายอย่างแน่นอน ยุคทองจะมาอย่างแน่นอนเมื่อยุคบรรจบกันสิ้นสุดลง ลูกๆต้องให้ความสนใจอย่างมากกับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง สิ่งนี้ยังขาดอยู่อย่างมากในปัจจุบัน เหตุนี้เองบาบาจึงเรียกลูกๆว่าเป็นเด็กทารก ลูกได้แสดงธรรมชาติหรือลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นเด็กทารก เมื่อลูกพูดว่าลูกไม่สามารถจดจำบาบาได้ ลูกก็จะถูกเรียกว่าเป็นเด็กทารกใช่ไหม? ลูกเป็นเด็กเล็กๆเช่นนั้นที่ลูกลืมพ่อหรือไม่? ท่านเป็นพ่อ ครู และครูที่แสนหวานที่สุด ท่านคือผู้ที่รักมากที่สุดของลูกเป็นเวลาคี่ครั้งวงจร แต่ลูกยังลืมท่าน! เป็นเวลาคี่ครั้งวงจรที่ลูกเคยจดจำท่านเมื่อลูกอยู่ในความทุกข์ ด้วยการพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ด้วยร่างกาย เวลานี้พ่อมาแล้ว จดจำพ่อให้ดีมาก ชี้นทางแก่ผู้อื่นอีกมากมาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปก็จะมี การขยายตัวเป็นอย่างมาก ศาสนาก็ขยายตัว มีตัวอย่างของอุโรบินโดโกส วันนี้เขามีศุภย์จำนวนมาก เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าทั้งหมดเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกได้รับความรู้ นี่คือความรู้เกี่ยวกับวิธีที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุดได้อย่างไร ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ พ่อมาและทำความสะอาดเสื้อผ้าที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด ค่ายกย่องนี้เป็นของท่านเท่านั้น สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ความรู้นั้นง่ายมาก เพียงแค่อ่านมุรลีย์ให้ผู้อื่นฟังและเฝ้าแต่จดจำพ่ออยู่เรื่อยๆ ในขณะที่จดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์และยังคงเติมน้ำมันให้เต็มอยู่เรื่อยๆ แล้วลูกดวงวิญญาณก็จะสามารถวิ่งได้ ลูกสามารถเรียกดวงวิญญาณได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของขบวนแห่งของชีพบาบาหรือเป็นลูกๆ ของท่าน พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาแล้วเพื่อจะนำลูกออกไปจากกองไฟของต้นหาราคะและทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของโยคะ ลูกได้รับพละนามย์ที่ดีด้วยโยคะและความมั่งคั่งด้วยความรู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูกและอยู่อย่างมีความสุข อย่าได้ท้อแท้ อย่าได้มีความคิดว่า ไม่ใช่ทุกคนที่จะกลายเป็นราชา จงเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง
2. จดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุดด้วยความรักอย่างมาก อย่างกลายเป็นทารกในสิ่งนี้ เวลาเข้าตुरुเป็นเวลาที่ดีมากสำหรับการมีการจดจำระลึกถึง นั่งอย่างสบายในความเงียบและจดจำบาบา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของตัวเองความสำเร็จด้วยการทำให้สภาพของลูกเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ และที่เป็นบาป ด้วยคุณสมบัติพิเศษของความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิของลูก เพื่อที่จะได้รับพรด้วยความสำเร็จในงานของการเปิดเผยบัพาดา จงมีความเป็นหนึ่งเดียวกันเสมอและเปิดเผยผู้เป็นหนึ่งเดียว นิ้วเดียวของความร่วมมือลูกแสดงว่าเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหนึ่งเดียวกัน

และแล้วด้วยสมาธิ นั่นคือเมื่อสภาพของลูกปราศจากความคิดที่ไร้ประโยชน์และเป็นบาป ความสำเร็จก็จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูก อย่างไรก็ตามสำหรับสิ่งนี้ลูกต้องจดจำคติพจน์อย่างสม่ำเสมอว่า: ฉันจะไม่เป็นปัญหาหรือฉันจะไม่แปรปรวนเมื่อเห็นปัญหา ฉันจะอยู่อย่างเป็นตัวของการแก้ปัญหาเสมอ

คติพจน์: อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของบัพดาตา และมายาจะไม่สามารถทอดเงาขึ้นมาปกคลุมเหนือลูกได้

*** โอม ชานติ ***